

Bevolkingsonderzoek

Ze had de voordeur nog aan haar hand toen Aaf al begon te praten. Natuurlijk onverstaanbaar voor Neeltje. Vlugge voetstappen in het gangetje en gemompel ...
'Nou, nou, 't is je leste dag zeker fondaag, dot je nag fon olles kwiet wil?'

'Nou, 'k ben aars puur fon de rel, wont kiek 'rs wok in de bus fonde hèèw. Dos 'n boekie fon de dorremkanker en dot staat me niks on, wont ik begriep d'r hillegaar niks fon en déérom kom ik bee jouw effe hore. En 't zit me puur dwors, wont 'k snap de helleft niet wot 'r instaat.'

'Laa'k maar effe kieke wéér de skoen wringt,' zei Neeltje en pakte de brochure aan. Bevolkingsonderzoek stond erop met witte letters en met rose letters eronder: darmkanker.

'Wel,' zei Neeltje, 'dot is toch te snappe wot déér staat? D'r staat dotte de mênse tussen 55 en 75 jaar mee gaan doên on 'n onderzoek en don kieke ze of je meskien bloêd in je dorreme heb. Dot is olles en aars niet. Maar 'k zel eerst effe een bakkie zette en don gaane we dot effe same kollempjes on deurleeze.'

Zo gezegd, zo gedaan. Niet veel later zaten de vriendinnen lekker te genieten. 'Wow je nag 'n koekie ok? Don zel ik effen 't trommeltje uut de kos haale.'

Intussen had Neeltje het verhaal gelezen over het waarom en voor wie het bedoeld is.

'Nou Aaf, ik lees hier dot 't onderzoek voor 't opspore fon kanker is. En dot begint mééstes met 'n poliepie in je dorrem. Zo'n poliepie is eigenlijk 'n klein bultje en die skiene foor te komme bee de mênse die ouwer benne os 55. En don kenne sommige fon die poliepe uitgroeie tot dorremkanker.'

'Getfer,' zei Aaf, 'dot klinkt hillegaar niet leuk, 't ken dus best weze do'k 'n kanker imme dorreme hèèw.'

'Nou niet zó dramaties Aafie, wees bliêd dot ze het gaan uutsoeke of er wel wot lóós is bee jow en 'n berreg are mênse.'

'Nou, ik fiend het niks leuk en moet je d'rs kieke wo'k ollegaar d'r bee kreege hèèw. 'n Plastic envelop om terug te sture, een kokertje met 'n draaidoppie, 'n houwertje om dot kokertje in te doên en ..., óóóóh, 'k wor d'r niet goêd fon.'

Intussen had Neeltje verder gelezen en ze begreep al gauw wat er moest gebeuren. 'Aafie, meike, je moet 'r on gloove; je moet je poep opfange, met 't staafie uut 't kokertje vier keer een klein prikkie in je drôl doen, 't staafie weer in 't kokertje doên, 't kokertje in 't déér foor bestemde zakkie doên en dot dichtplakke. Dot zakkie gaat don in de retourenvelop en die plak je ok dicht. De liêm zit 'r ôl op, dus da's 'n fluitje fon 'n cent.'

'Maar hoe ken ik nou prikke os die hóóp fon mee in 't water fon de plee leit? 'k Hèèw wel begrepe dot'r gien water beekomme mag.'

'Kiek, hier staat dot ze zó veul pepier in de plee doên dot 't dróóg fôlt. Don kei je die vier prikkies in je drôl doen.'

'Benne ze nou hillegaar? De plee ken wel verstoppt rake; ik heb 'n veul beter idee, Neeltje. Ik neem 't koleskoppie wéér wee vroeger de kit mee vol skepte en déér ken ik een hóópie op drukke,' en terwijl ze dat zei kwam er een duivelse glimlach op haar gezicht.

De volgende dag kwam het relaas. Ik vroeg of Aaf al naar de post was geweest om de zending vóór half vijf af te leveren.

'Nunnik meike,' zei ze, 'ik hod 'n misser.'

'Wot mag je déér mee bedoêle?'

'Nou, net zo'k 't sèèg, 't ging mis.'

'Hoe don?'

'Luuster, ik hod aandrang en ik met 't skoppie na de plee. Ik striek de zeile, steek 't skoppie onder me en laat de netuur se gang gaan. Ik sten wot en ja hoor, déér komt Keesie uut de krèb. Ik kiek en d'r leit niks oppe skop. 'k Hod 'm niet vòrt genug onder me deurdeen. De keutel wos net tussen de wòd en 't skip fôle.' Waarna ze onbedaarlijk begon te lachen.

' 't Is ok hillegaar niet erreg, wont 't steekt niet op iên dag.'

'k Zel aans nag 'rs prambeere en os don olles achter de règ is, traktéér ik op 'n gebakkie bee de koffie, wont don kenne we dut ferhaal op 'n waardige manier ofsluute, fiend je ok niet?'

Neeltje

Simon Dros- Den Burg